

Gud er, hvor vi findes

Findes Gud, spørger mange måske sig selv? I en tid med konstant nyopdagede mutationer af det virus, som har været på alles læber siden marts 2020, er ordet "Gud" måske endnu mindre på tungen hos de fleste? Hvad skal vi med Gud, hvis Han ikke kan stille noget op mod pandemier og for den sags skyld naturkatastrofer?

Det er det eviggyldige spørgsmål: Hvis Gud er god og almægtig, hvorfor så ...? Teodicé-spørgsmålet, kalder man det, fordi det er en måde at forsøge at frikende Gud på (dicé oversat som det græske ord for "retfærdighed"), altså at "forsvare" Guds retfærdighed (hvis noget menneske da kan dét!) over for verdens ondskab og tilsyneladende tilfældighed.

Mennesker har altid haft svært ved at finde Gud. Måske derfor har Gud altid været så fremragende til at finde os mennesker. Tag bare Juleevangeliet... til en begyndelse... og siden hen Langfredag og Påskemorgen! For slet ikke at nævne Pinseunderet og Guds Ånds tilstedeværelse i "almindelige mennesker". **Gud er, hvor vi findes.** Det vil sige: Der hvor Han finder os. Eller med andre ord: Vi kan slet ikke findes, uden at Gud er der, eller i det mindste "har været der" (hvis vi da synes vi har tabt Ham af syne, sidenhen, i et liv der måske bød på for mange tilfældigheder og ondskab?). Gud er der som skabende forudsætning for, at vi overhovedet kunne komme til verden. Godt hjulpet på vej af to menneskers intime møde (var der nogen der sagde Adam & Eva☺)...

Ve dem, der søger ned i dybet bort fra Herren,
for at skjule deres planer;
deres gerninger sker i mørke,
og de siger: »Hvem ser os?
Hvem lægger mærke til os?«
I vender op og ned på det!
Som om pottemageren regnes som leret!
Kan en ting sige om ham, der lavede den:
»Han har ikke lavet mig«?
Kan det, der er formet, sige om ham, der formede det:
»Han har ingen forstand«?

Esajas 29, 15-16

Gud, som har skabt verden med alt, hvad den rummer, og som er Herre over himmel og jord, bor ikke i templer bygget af hænder. Heller ikke lader Gud sig tjene af menneskehænder, som om han trængte til noget. Det er ham, der giver alle liv og ånde og alle ting; og af ét menneske har han skabt alle folk og ladet dem bosætte sig overalt på jorden og fastsat bestemte tider og grænser for, hvor de skal bo – for at de skulle søge Gud, om de kunne famle sig frem og finde ham, som dog ikke er langt borte fra en eneste af os. For i ham lever vi, ånder vi og er vi, som også nogle af jeres digtere har sagt: »Vi er også af hans slægt.«

Apostlenes Gerninger 17, 24-29